

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Ludus ad virium ostentatione[m] in quo mors corporalis sequi poßit,
prohibitus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

Eratamē Dei tentatio materialiter tantū, impefectū quid in specie temptationis: & ideo venialis est propter imperfectionem actus ex parte formæ. Potest etiam esse venialis propter actus imperfectionem ex parte actus: ut in primis motibus.

*Falsum in iudicio testimonium proferens
grauissimè peccat.*

Testimonij falsum in iudicio, peccatum est ex suo genere mortale: quia iniustū. Negare quoq; testimoniū si articulus necessitatis vrget, peccatum est mortale: vt pote in damnū proximi vel cōmuni boni cedens, præceptū enim affirmatiū de ferendo testimonio, pro loco & tempore obligat, & propterea si tunc non vult homo parere perhibendo testimoniū necessariū, non excusatur à mortali. Extra indicium autē falsum testimoniū iudicatur sicut mendacium.

*Timor potest multipliciter fieri effici
peccatum.*

Ttimor nullum est secundum se peccatum. Potest tamen multipliciter fieri peccatum. Et ex modo timendi, puta si plus aut minus timeatur quā oporetur. Et ex collatione vnitatis timendi ad aliud timendū. Et hoc est quādoq; mortale: ut si plus timeatur occasio corporis quā mors animæ: plus timeatur ira principis quam ira Dei: & sic de similibus.

Ponitur quoque speciale peccatum timor pro tristitia de bono alterius, quia nocitum est mihi aut aliis, si temerarius est timor, nā si veritati aut rationabili æstimationi innititur, nullum est peccatum moderata tristitia de alterius prosperitate ex qua bonorum oppressio venit.

*Ludus ad virium ostentationē in quo mors
corporalis sequi possit, prohibitus est.*

Terrena.

534 Torneamentum.

Torneamentum (hoc est ludus quo ad ostentationem virium & audaciae milites multi ex condicto conueniunt & congreguntur temere: ita ut saepe mortes hominum inde proueniant) peccatum esse mortale constat ex admixta pernicie vitae humanae, siue in effectu, siue in periculo frequenti, absque rationabili causa. Vnde tales ibi vel propterea mortui carent Ecclesiastica sepultura, etiam si ad poenitentiam conuersi fuerint: ut canonica iura disponunt.

Rerum publicarum tirannicè occupare peccatum est grauissimum.

Tyrannus qua respublica occupatur (vel quantum ad dominum ut contingit iis qui se ut dominos constituunt, siue immediate siue mediante, coacto consensu subditorum. Vel quantum ad effectum modumque regiminis ut contingit iis, qui quamvis veri sint Domini, non querunt publicum bonum sed proprium) est peccatum mortale grauissimum: ut pote contra bonum publicum & tanto peius quanto remotius est à poenitentia. Regnandi siquidem amor tantus est, ut non permittat tyrannum quod ad dominium conuerteri ad poenitentiā, utilis quoq; boni proprii amor raditus, difficilime euelli potest.

Sed nunquid gubernante tyranno (qui scilicet non habet legitimè dominium sed tyrannicè occupat illud) peccent illi qui recurrent ad ipsum pro iustitia? quia inducunt illum ad actum quem non potest licetē exercere.

Respondeatur quod excusantur à peccato inducendi tyrannum ad actum & opus sibi illicitum petentes ab illo iustitiam: quia non petunt actum illicitum, sed iustitiam auctus illius illiciti. Sicut enim luxuria sancte consulitur ut non adulteretur sed fornicetur, hoc est manus malum committat: quia subintelligitur si luxu-